

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 2. De Exemplis Caritatis erga Hæreticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

II. Audiant ergo Sacerdotes & illa sibi S. Gregorij in V
 in Matth. verba approprient : *In quantum vos presbiteri ov*
pensatis, etiam vobiscum alios trahite : in via Domini
eios habere desiderate : si ad DEVM tenditis, curate, ne
eum sibi veniat. Considerent praterca, ut S. Carolus
 rom. in act Mediol. l. 3. c. 2. f. 838. loquitur, *terribilem*
maram stragem, quam generis humani sempiternam
Sathana facit, quantam in illis perdendis sollicitudinem
adhibeat, quibus utatur Ministris, qua alacritate, quibus
laboribus ac vigiliis scelesti Ministri opus urgeant
 & *assidui, iidemque perpetui & obfirmati. Quare tam*
nam rem facuros se existimare debent IESV Christi
Ministri, si ita Magistris sui voluntatem, dignitatem,
atque sempiterna premia perdant, ut a Sathana Minis
superari se sinant, patianturque, ut illi majori studio
aliosque perdendos, quam ipsi ad suam, & aliorum salu
tuendam incumbant.

§. II.

De Exemplis Caritatis erga Hæreticos.

I. Etiam hæc Caritas non negligenda est Pastoribus
 marum, cum enim Pastoris boni præcipuum officium
 oves errantes quærere, & ad ovile reducere, inter ejus
 oviculas autem vel maximè Hæretici numerari possunt
 qui per baptismum quidem in Ecclesie ovile sunt recepti
 per varios autem Hæresum suarum errores seducti ab ovile
 recesserunt, merito Sacerdotes velut Pastores à Christo
 fituri, omnem conatum & industriam adhibere debent
 eosdem ad dictum ovile per errorum suorum abjuratorem
 reducant, id quod multi zelosi Sacerdotes egregiè præceperunt.

S. Augustinus non solum scriptis quàmplurimis adversus
 Pelagianos, Donatistas, & alios libris eosdem reducere
 natus est, ita ut perpetuus Hæreticorum malleus appellatus
 sit, sed etiam cominus, & in publicis congressibus, Orthodoxam
 doctrinam Ecclesie spectante, veritatis detractores impugnavit.

Volusianus Romanus Nobilis per ejus Epistolam ad Chri-
stianum pertractus dicere ausus sit, DEI legi deesse, quid-
am Augustinum contigerit ignorare. Vita l. 3. c. 13. & 19.

S. Franciscus Salesius à Granerio Episcopo vindicandis ab
Hæresi Calviniana Chaballicensis, aliisque Genevæ finiti-
mæ Populis divini Verbi Præco constitutus, eam expeditio-
nem non solum alacri animo suscepit, sed etiam asperrima
quæque perpeffus, sæpe ab Hæreticis ad necem conquistus,
variisque calumniis & insidiis vexatus, inter tot discrimina
& agones insuperabilis exitit, DEIq; ope protectus septua-
ginta duo millia Hæreticorum ad Catholicam fidem redu-
xit, inter quos multi nobilitate & doctrinâ insignes nume-
rantur. Brev. Roman.

S. Carolus Borromæus circa postremos vitæ annos vigore
Commissionis Pontificiæ in varia loca hæretica ablegatus,
incredibili caritate & fortitudine hoc officium sustinuit,
plurimosque ad Religionem Catholicam revocavit; Apo-
statas verò Religiosos ad habitationem commodiorem
transiit; nec remorari ejus fervorem valuerunt improvisæ
adversitates, atroces injuriæ, incursus armatorum hostium,
insidie, & id genus alia sexcenta mala, quæ multariam se
offerebant. Vit. compend. c. 20.

S. Amphiloehius Iconij Episcopus, cum Imperator Theo-
dorus Arrianos divinitatem Filij negantes, ut ipse petierat,
ex urbe ejicere nollet, accedens ad aulam cum aliis Episco-
pis, his Arcadio Filio recenter Imperatori designato hono-
rem gratulantibus, solus gratulari noluit; cumque id Pater
Theodosius ægrè ferret, & expelli eum juberet, dixit: Siccit-
ne tu Imperator graviter fers contemptum Filij tui? Revoca-
ergo in mentem, odisse & DEUM eos, qui per blasphemiam
honoris aliquid adimunt unigenito Filio suo. Quo audito,
Imperator Senis prudentiam miratus, mox omnes Arrianos
ex urbe expelli jussit. Theod. l. 5. c. 16.

Eduardus Augerius è Societate JESU Concionator per
Galliam sui temporis celeberrimus, per multos annos &
multis in urbibus eo munere functus est tanto zelo atque fru-
ctu, ut unus ipse ad 40. millia hominum ab Hæresi ad Catho-
licam fidem feratur revocasse. Bibl. Script. f. 953.

Rober-

Robertus Bellarminus Cardinalis è Societate JESU sumptus, ut Hæreticis suos errores ostenderet, sicque ad Catholicam fidem reduceret, *Controversiarum Christianarum* tres tomos scripsit, qui in solo Septentrione vigesimo ne sunt publicari; de quibus Card. Baronius dixit, *Turrim & propugnaculum David*, ex quo mille clypeis dent, & omnis armatura fortium, ut Jerusalem nostras suas oppugnationes hostium secura sit. *Bibl. Script. f. 690.*

Alanus de Solminihac, postquam advertit in Solem auguratione sui ad Episcopatum se jurasse, omni cura Hæreticos persecuturos, huic obligationi satisfacturus ipsum toto Episcopatus sui tempore indefinenter persequi non ut eos perderet, sed Christo JESU lucrifaceret; illius erroribus Nuntium remitterent; finem vero delictum assecutus, tribus diversis modis usus est, suavitum hortationibus, doctrina efficaci hæresim opposita, & pro ac mortificationibus. Si in primis Visitationibus ad quemquam venisset, ejus inquilini Hæretici erant, ejus oppugnationis suavitatem & caritatem redundabat, illos mirâ dexteritate ad suas conciones attrahere, in cor suum ipsis manifestabat, amorem versus ipsos in Jerusalem testatus, vester, inquit, sum Episcopus, verus sum timus omnium Pastor, sum paratus meam pro vobis ipsi etiam morti exponere, id quod vestri Ministri facturi sunt. Hæc, hisque similia verba cum vehementer dam fervore pronuntiata ceu fascinum quoddam errorum animos oblectabant, hinc undique non pauci, quod vim sustinere nequirent, inter ejus se brachia conpe suosque errores abjurârunt. *Vita l. 2. c. 17.*

Petrus Pazmanus Cardinalis itidem è Societate sumptus, Hæreses & perfidiam in Hungaria, tum publico in templis, tum privatis congressibus, tum Pannoniæ Nobilitatem tempestitiva comitate & sua pietia ac morum suavitatem ad Orthodoxam fidem *Bibl. Script. f. 690.*

Ertmannus Toglstorff in Livonia per missiones decem obitas inter Hæreticos, plurimos ab Hæresi ad

Catholicam reduxit, ut vulgò Livonia Pater fuerit nomina-
 tus. Bibl. Script. f. 196.

II. Itaque Sacerdotes S. Chrysoftomum orat. 5. adversus
 peccatores sic adhortantem audiant: *Cogita, quamobrem Pro-
 pheta, quamobrem Apostolus, quamobrem Iusti, quamobrem
 Angeli frequenter missi sunt, quamobrem ipse Primogeni-
 tus Filius ac Verbum DEI advenit, an non ut homines ser-
 varet? an non ut eos errantes reduceret? hoc idem fac,
 quia tu quoque pro viribus tuis, omnique studio ac sollici-
 tudinem impendis ad reducendum eos, qui aberrarunt.*

§. III.

De Exemplis Caritatis erga Pec-
 catores.

I. Cùm ad Pastorem bonum pertineat, non errantes so-
 lum oves quærere, & reducere, sed etiam infirmas, & variis
 morbis, seu vulnibus subjectas curare, facilè apparet,
 quanto opere Sacerdotes velut Pastores spirituales Animarum
 diligenter ad singularem Caritatem erga Peccatores utpote
 gravissimis & periculosissimis morbis, vulneribusque oppres-
 sos demonstrandam; ut cum veritate usurpare illa S. Pro-
 pheta verba possint Pl. 68. *Zelus domus tua comedit me,
 & opprobria exprobantium tibi ceciderunt supra me.* Ma-
 gis cum hæc ipsa Caritas non parùm conducatur, ad pecca-
 torum propriorum deletionem, & salutem suam assecuran-
 dam, uti S. Jacobus c. 5. testatur, dicens: *Qui converti fo-
 verit Peccatorem ab errore via sua, salvabit animam ejus
 a morte, & operiet multitudinem peccatorum.* Porro tri-
 bus potissimum officiis hanc ipsam suam Caritatem erga Pec-
 catores ostendere debet.

II. Primum est *Oratio fervens* frequenter pro ipsis obla-
 ta: nam, ut S. Augustinus l. 4. de doctr. Christ. c. 15. rectè
 dicitur, *Munus suum ut præter (Sacerdos) magis pietate
 præcipuum est orationum, quam Oratoris facultate, ut orando pro
 se & aliis, quos est allocuturus, sit Orator antiè, quam
 Orator.* Quod confirmans S. Bernardus Epist. 101. *Nunc
 ait, manent tria hæc, Verbum, Exemplum, Oratio;
 major autem horum Oratio, ea namque operi & voci gra-
 tiam*